

Handel Ludzmi

<https://handelludzmi.eu/hl/aktualnosci/6435,Raport-Departamentu-Stanu-USA-Trafficking-In-Persons-2014.html>
2021-11-27, 22:09

Strona znajduje się w archiwum.

A A A

Raport Departamentu Stanu USA Trafficking In Persons 2014

Dodane dnia 09.07.2014

20 czerwca 2014 opublikowany został 14 coroczny raport Departamentu Stanu USA na temat handlu ludźmi Trafficking in Human Persons 2014. Do przygotowywania raportu amerykańską administrację zobowiązują przepisy uchwalonego w 2000 roku Trafficking Victims Protection Act. Raport stanowi ważne źródło informacji na temat sytuacji w obszarze handlu ludźmi w 209 krajach na świecie. Zapraszamy do zapoznania się z rankingiem krajów oraz opisem sytuacji Polski.

Metodologia

Okładka raportu TIP 2014

Raport Departamentu Stanu USA przygotowany został w oparciu o informacje pochodzące z amerykańskich placówek dyplomatycznych, administracji poszczególnych państw, organizacji pozarządowych i międzynarodowych, opublikowanych raportów, artykułów prasowych, badań naukowych, wyjazdów studyjnych oraz informacji dostarczonych na adres tipreport@state.gov. Raport obejmuje działania rządów z okresu od 1 kwietnia 2013 do marca 2014.

Każdy kraj umieszczany jest w jednej z czterech kategorii. Kwalifikacja do danej kategorii zależy w większej mierze od działań, jakie dany rząd podejmuje by zapobiegać handlowi ludźmi, niż od rozmiarów zjawiska na danym terytorium. Analizowane są działania dążące do osiągnięcia minimalnych wymagań określonych w *Trafficking Victims Protection Act (TVPA)*, które odpowiadają zapisom *Protokołu z Palermo*. Kategoria 1 jest najwyższą w rankingu, nie oznacza jednak, że na terenie danego kraju nie występuje przestępstwo handlu ludźmi, ani że dany kraj robi wszystko co możliwe by temu przestępstwu zapobiegać. Kategoria 1 wskazuje na to, że kraj jest świadomy przestępstwa handlu ludźmi, prowadzi działania mające mu zapobiegać i spełnia minimalne standardy z TVPA. Żeby utrzymać się w pierwszej kategorii, kraje muszą każdego roku wykazać postępy w walce z handlem ludźmi.

Ranking oraz opisy poszczególnych krajów oceniają następujące kwestie:

- Wprowadzenie w życie przepisów zakazujących skrajnych form handlu ludźmi, zgodnie z definicją w TVPA oraz sankcji karnych dla sprawców;
- Posiadanie sankcji karnych za handel ludźmi z górną granicą co najmniej 4 lat pozbawienia wolności;
- Implementacji przepisów dotyczących handlu ludźmi poprzez energiczne ściganie dominujących form handlu ludźmi i skazywanie sprawców;
- Działania na rzecz proaktywnej identyfikacji ofiar handlu ludźmi w tym posiadanie procedur stanowiących wskazówki dla organów ścigania i innych wspieranych przez rząd podmiotów mogących mieć kontakt z ofiarami;
- Finansowanie organizacji pozarządowych i współpracę z nimi w celu zapewnienia ofiarom dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej, wsparcia psychologicznego i schronienie;
- Ochronę ofiar gwarantującą dostęp do odpowiednich usług, schronienia i prawną alternatywę wobec wydalenia do krajów w których mogą spotkać się z odwetem lub innymi poważnymi trudnościami;

Na rankingi i opisy krajów nie mają natomiast wpływu:

- Działania, jakkolwiek nie byłyby godne pochwały, prowadzone wyłącznie przez organizacje pozarządowe;

Wydarzenia wzmacniające społeczną świadomość – finansowane ze środków publicznych lub w inny sposób – bez konkretnego związku ze ściganiem sprawców, ochroną ofiar i zapobieganiu handlowi ludźmi;

Szeroko zakrojone inicjatywy rozwojowe;

Kategoria 1

Kraje, których rządy w pełni stosują się do minimalnych standardów zgodnych z TVPA.

Kategoria 2

Kraje, których rządy nie w pełni stosują się do standardów zgodnych z TVPA ale ich działania zmierzają do zapewnienia pełnego ich przestrzegania.

Kategoria 2 - kraje obserwowane (watch list)

Kraje, których rządy nie w pełni stosują się do standardów zgodnych z TVPA ale ich działania zmierzają do zapewnienia pełnego ich przestrzegania i w których:

całkowita liczba ofiar handlu ludźmi jest bardzo znaczna lub drastycznie rośnie,

nie udało się dostarczyć dowodów na rozwój działań zapobiegających handlowi ludźmi w okresie objętym badaniem w tym na wzrost liczby dochodzeń, oskarżeń i skazań w związku z przestępstwem handlu ludźmi

Kategoria 3

Kraje, których rządy nie w pełni stosują się do standardów zgodnych z TVPA, a ich działania nie zmierzają do zapewnienia pełnego ich przestrzegania.

Zgodnie z ostatnimi poprawkami TVPA kraje, które przez dwa lata z rzędu (licząc od roku 2009) były klasyfikowane w kategorii 2 na liście krajów obserwowanych, w przypadku braku poprawy sytuacji są przenoszone do kategorii 3.

Konsekwencją umieszczenia kraju w najniższej kategorii może być wprowadzenie restrykcji w zakresie pomocy dwustronnej udzielanej przez Stany Zjednoczone. Restrykcje co do zasady nie obejmują pomocy humanitarnej i nie związanej z handlem. Mogą również dotyczyć wstrzymania finansowania dla programów wymiany kulturalnej i edukacyjnej. Dodatkowo Prezydent Stanów Zjednoczonych może instruować amerykańskich dyrektorów międzynarodowych instytucji finansowych by głosowali przeciwko udzielaniu pożyczek krajom podlegającym sankcjom lub odmawiali ich udzielania przy pomocy innych dostępnych środków

Child Soldier Prevention Act (CSPA) wymaga aby raport TIP zawierał listę krajów, które utrzymują siły zbrojne werbujące i wykorzystujące dzieci-żołnierzy. Zgodnie z CSPA dziecko-żołnierz, to każda osoba poniżej 18 roku życia, biorąca udział w działaniach rządowych sił zbrojnych, każda osoba poniżej 18 roku życia przymusowo wcielona do armii oraz każda osoba poniżej 15 roku życia wcielona do armii, niezależnie od jej woli.

Ranking krajów:

Kategoria 1

Armenia, Australia, Austria, Belgia, Kanada, **Chile (awans z kategorii 2)**, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Islandia, Irlandia, Izrael, Włochy, Korea Południowa, Luksemburg, Macedonia, Holandia, Nowa Zelandia, Nikaragua, Norwegia, **Polska**, Słowacja, Słowenia, Hiszpania, Szwecja, **Szwajcaria (awans z kategorii 2)**, Tajwan, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone.

Kategoria 2

Afganistan (awans z listy obserwowanych), **Albania (awans z listy obserwowanych)**, Argentyna, Aruba, Azerbejdżan, Bahamy, **Barbados (awans z listy obserwowanych)**, Benin, Bhutan, Brazylia, Brunei, Bułgaria, Burkina Faso, Republika Zielonego Przylądka, Kamerun, **Czad (awans z listy obserwowanych)**, **Kolumbia (spadek z kategorii 1)**, Republika Kongo, Kostaryka, Wybrzeże Kości Słoniowej, Chorwacja, Curaçao, Dominikana, Ekwador, Egipt, Salwador, Estonia, Etiopia, Fidżi, Gabon, Gruzja, Gana, Grecja, Gwatemala, Honduras, Hong Kong, Węgry, Indie, Indonezja, Irak, Japonia, Jordania, Kazachstan, Kiribati, Kosowo, Kirgizja, Łotwa, **Liberia (awans z listy obserwowanych)**, Litwa, Makau, **Maledivy (awans z listy obserwowanych)**, Malawi, Malta, Mauritius, Meksyk, **Mikronezja (awans z listy**

obserwowanych), Mołdawia, Mongolia, Czarnogóra, Mozambik, Nepal, Niger, Nigeria, Oman, Palau, Paragwaj, Peru, Filipiny, Portugalia, Rumunia, **Saint Lucia (awans z listy obserwowanych)**, Sint Maarten, Senegal, Serbia, **Seszele (awans z listy obserwowanych)**, Sierra Leone, Singapur, Afryka Południowa, Suazi, Tadżykistan, **Trynidad i Tobago (awans z listy obserwowanych)**, Togo, Tonga, Turcja, Uganda, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Wietnam, Zambia;

Kategoria 2 kraje obserwowane

Angola, **Antigua i Barbuda (spadek z kategorii 2)**, Bahrajn, Białoruś, Belize, Boliwia, Bośnia i Hercegowina, Botswana, **Birma (spadek z kategorii 2)**, Burundi, Kambodża, **Chiny (awans z kategorii 3)**, Komory, **Cypr (spadek z kategorii 2)**, Dżibuti, Gwinea, Gujana, Haiti, **Jamajka (spadek z kategorii 2)**, Kenia, **Laos (spadek z kategorii 2)**, Liban, Lesoto, Madagaskar, Mali, Wyspy Marshalla, Maroko, Namibia, **Pakistan (spadek z kategorii 2)**, **Panama (spadek z kategorii 2)**, **Katar (spadek z kategorii 2)**, Rwanda, **Saint Vincent i Grenadyny (spadek z kategorii 2)**, Wyspy Salomona, Sudan Południowy, Sri Lanka, **Sudan (awans z kategorii 3)**, Surinam, Tanzania, **Timor Wschodni (spadek z kategorii 2)**, Tunezja, Turkmenistan, Ukraina, Urugwaj.

Kategoria 3

Algieria, Republika Środkowoafrykańska, Kongo, Kuba, Gwinea Równikowa, Erytrea, **Gambia (spadek z kategorii 2 kraje obserwowane)**, Gwinea-Bissau, Iran, Korea Północna, Kuwejt, **Libia (spadek z kategorii 2 kraje obserwowane)**, **Malezja (spadek z kategorii 2 kraje obserwowane)**, Mauretania, Papua Nowa Gwinea, Rosja, Arabia Saudyjska, Syria, **Tajlandia (spadek z kategorii 2 kraje obserwowane)**, Uzbekistan, Jemen, **Wenezuela (spadek z kategorii 2 kraje obserwowane)**, Zimbabwe.

Przypadek specjalny

Somalia.

Kraje Europy według TIP 2014

Sytuacja w Polsce

Polska od 2002 roku niezmiennie kwalifikowana jest do pierwszej kategorii. Raport TIP opisuje Polskę jako kraj pochodzenia ofiar, kraj tranzytu i kraj docelowy. Obowiązujące w Polsce regulacje są w pełni zgodne z minimalnymi standardami TVPA. Autorzy raportu zwrócili uwagę na takie działania jak rozszerzenie kompetencji Straży Granicznej o ściganie przestępstwa handlu ludźmi, powołanie koordynatorów do walki z handlem ludźmi w zarządach terenowych CBS, czy szkolenia funkcjonariuszy policji i straży granicznej. Jednocześnie wskazano zbyt małą liczbę szkoleń dla sędziów oraz na praktykę orzekania przez sądy zbyt dużej liczby kar w zawieszeniu za przestępstwo handlu ludźmi. Rząd zwiększył finansowanie wsparcia ofiar i znowelizował przepisy (ustawa o cudzoziemcach) poprawiając dostępność środków ochrony i wsparcia dla zidentyfikowanych ofiar, nie zapewnił jednak systematycznego, specjalistycznego wsparcia dzieciom-ofiarom. Nie istnieje również placówka przeznaczona dla mężczyzn będących ofiarami handlu ludźmi.

Rekomendacje dla Polski:

Zapewnić systematyczną opiekę dla dzieci – ofiar handlu ludźmi;

Rozbudowywać system placówek dla ofiar handlu ludźmi o możliwość świadczenia opieki dzieciom i mężczyznom;

Zwiększyć wysiłki w obszarze proaktywnej identyfikacji ofiar w grupach ryzyka – szczególnie pośród dzieci pozostawionych bez opieki oraz nielegalnych migrantów;

W dalszym ciągu aktywnie ścigać przestępstwo handlu ludźmi i podjąć działania gwarantujące, że wymierzone kary będą odpowiednie do ciężaru popełnionych czynów;

Udoskonalić procedury identyfikacji ofiar i szkolenia dotyczące tych procedur, tak by lepiej identyfikować ofiary wykorzystywane do pracy przymusowej;

Zwiększyć liczbę szkoleń dla prokuratorów i sędziów;

Umożliwić ofiarom ubieganie się o kompensatę w ramach procesu karnego;

Znowelizować kodeks karny tak by zagwarantować niekaralność zidentyfikowanych ofiar handlu ludźmi za przestępstwa popełnione w bezpośrednim związku z pozostawieniem ofiarą handlu ludźmi.

Rozważyć ustanowienie niezależnego krajowego sprawozdawcy, który monitorował i oceniałby działania rządu w

obszarze handlu ludźmi;

Zagwarantować wszystkim ofiarom dostępu i zachęcanie do skorzystaniu z czasu na zastanowienie;

Przeprowadzić dodatkowe kampanie społeczne mające na celu zmniejszenie popytu na komercyjne usługi seksualne i powstrzymanie dziecięcej seks-turystyki.

[Pobierz cały raport](#)

Tagi: [raporty](#), [Analizy](#), [TIP](#), [Handel ludźmi](#)

podziel się treścią:

[wersja pdf](#) [drukuj](#)